

Het Grote Ontmoeten. Jongeren van alle nationaliteiten vieren uitbundig feest tijdens de talrijke ontmoetingen met de Sowjet-jeugd in 1957.

„Die angst speelde heel nadrukkelijk. Ze weten daar dat sommige Westeuropese jongeren het festival als een goede gelegenheid zien om kwesties als dissidenten, Polen en Afghanistan aan de orde te stellen. Wij willen dat niet provocatief. Mede op ons verzoek behandelt één van de thematische centra „de mensenrechten, tien jaar na Helsinki“. Dat biedt voldoende gelegenheid onze kritiek te spuien.“

De situatie verandert in de ogen van de JOVD'ers overigens wel wanneer tijdens het festival sprake zou zijn van repressie tegen dissidenten. Vooral nog voelt de JOVD er echter niet voor om, in de woorden van Maaten, „over de rus van dissidenten publiciteit te bedrijven“ en zeker niet in haar een-tje.

„Stappen ondernemen we uitsluitend

met andere organisaties samen. Wij willen het festival niet voor onze propaganda gebruiken“, aldus Maaten. Ook wijst de buitengewoon genuanceerde JOVD'er op, dat acties de voorzichtig opgebouwde relatie met Oosteuropese jongeren en dus de dialoog zouden kunnen verstoren. Tenslotte wenst Maaten verschil te zien tussen het „min of meer vrijwillig laten vertrekken van mensen uit Moskou en deportatie naar Siberië.“ Gaan ze nog op de thee bij Irina Griwnina? Vooral nog lijkt voor de JOVD'ers die vraag niet aan de orde. Uitlatingen die VVD-leider Nijpels tegenover een Sowjet-diplomaat zou hebben gedaan als zouden nogal wat gedelegeerden de kans grijpen juist die kwestie aan de orde te stellen, lijken dan ook voorbarig.